**Четвъртък, 6 февруари 2014 г.**

P7_TA(2014)0105

## Действия за премахване на гениталното осакатяване на жените

**Резолюция на Европейския парламент от 6 февруари 2014 г. относно съобщението на Комисията, озаглавено „Мерки за премахването на гениталното осакатяване на жени“ (2014/2511(RSP))**

(2017/C 093/24)

*Европейският парламент,*

— като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Мерки за премахването на гениталното осакатяване на жени“ (COM(2013)0833),

— като взе предвид доклада на Европейския институт за равенство между половете, озаглавен „Гениталното осакатяване на жени в Европейския съюз и Хърватия“,

— като взе предвид Резолюция 67/146 на Общото събрание на ООН относно засилване на глобалните усилия за премахване на гениталното осакатяване на жени,

— като взе предвид резолюцията си от 14 юни 2012 г. относно прекратяване на гениталното осакатяване на жени ([1]),

— като взе предвид резолюцията си от 5 април 2011 г. относно приоритетите и очертаването на новата политическа рамка на ЕС за борба с насилието срещу жени ([2]),

— като взе предвид резолюцията си от 24 март 2009 г. относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени, практикувано в ЕС ([3]),

— като взе предвид резолюцията си от 16 януари 2008 г., озаглавена „Стратегия на ЕС за правата на детето“ ([4]),

— като взе предвид Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета ([5]),

— като взе предвид Стратегията на Комисията за равенство между жените и мъжете (2010—2015 г.), представена на 21 септември 2010 г.,

— като взе предвид „Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите“ ([6]),

— като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа от 12 април 2011 г. за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенция от Истанбул),

— като взе предвид членове 6 и 7 от Договора за ЕС относно зачитането на правата на човека (общи принципи) и членове 12 и 13 от Договора за ЕО (недискриминация),

— като взе предвид Обща препоръка № 14 от 1990 г. на Комитета на ООН за премахване на дискриминацията по отношение на жените относно гениталното осакатяване на жени,

— като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от своя правилник,

([1]) ОВ C 332 E, 15.11.2013 г., стр. 87.
([2]) ОВ C 296 E, 2.10.2012 г., стр. 26.
([3]) ОВ C 117 E, 6.5.2010 г., стр. 52.
([4]) ОВ C 41 E, 19.2.2009 г., стр. 24.
([5]) ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57.
([6]) ОВ C 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

А. като има предвид, че „насилието срещу жени“ е определено от Парламента в неговата резолюция от 5 април 2011 г. относно приоритетите и очертаването на новата политическа рамка на ЕС за борба с насилието срещу жени като „всеки акт на насилие, основано на пола, който причинява или може да причини физически, сексуални или психологически вреди или страдание на жените, включително заплахите за извършване на такъв акт, принудата или произволното лишаване от свобода, които се случват както в обществения, така и в личния живот“ ([1]),

Б. като има предвид, че гениталното осакатяване на жени е форма на насилие срещу жените и момичетата, което представлява нарушение на техните основни права и е в нарушение на принципите, определени в Хартата на основните права на Европейския съюз, и като има предвид, че е абсолютно необходимо борбата срещу гениталното осакатяване на жени да бъде включена в общ и съгласуван подход за борба с насилието срещу жените;

В. като има предвид, че „генитално осакатяване на жени“ беше определено от Световната здравна организация (СЗО) през 2008 г. като всички процедури, включващи частично или пълно отстраняване на външните женски полови органи по немедицински причини, включително клитородектомия (частично или пълно отстраняване на клиториса заедно с препуциума), ексцизия (частично или пълно отстраняване на клитора и малките срамни устни) и най-крайната форма инфибулация (стесняване на влагалищния отвор чрез създаване на кожна преграда);

Г. като има предвид, че СЗО счита, че около 140 млн. деца, млади момичета и жени в световен мащаб са изпитали тази жестока форма на насилие, основано на пола; като има предвид, че според СЗО повечето случаи на генитално осакатяване на жени са извършени в детската възраст на момичетата — между ранната детска възраст и 15 години; като има предвид, че за тази жестока практика се съобщава в 28 африкански държави, Йемен, Северен Ирак и Индонезия;

Д. като има предвид, че гениталното осакатяване на жени е брутална практика, която не се срещат само в трети държави, но засяга и жените и момичетата, които живеят в ЕС, които претърпяват генитално осакатяване или на територията на ЕС, или в родните си страни, преди да се преместят в ЕС, или при пътуване извън ЕС ([2]); като има предвид, че ВКБООН счита, че годишно около 20 000 жени и момичета от държави, които практикуват генитално осакатяване на жени, търсят убежище в ЕС, от които 9 000 може вече да са били осакатени ([3]), и оценява приблизителния брой на жените, които са били подложени на генитално осакатяване или са изложени на риск в Европа, на 500 000 ([4]), като същевременно наказателното преследване на това престъпление е все още рядко;

Е. като има предвид, че гениталното осакатяване на жени често се извършва у дома при неподходящи и нехигиенични условия, често без анестезия или медицински познания, и води до множество много сериозни и често непоправими или фатални последици за здравето, както физическо, така и психологическо, на жените и момичетата и вреди на тяхното сексуално и репродуктивно здраве;

Ж. като има предвид, че гениталното осакатяване на жени категорично противоречи на основополагащата европейска ценност на равенство между жените и мъжете и поддържа традиционните ценности, според които на жените се гледа като на предмет и притежание на мъжете; като има предвид, че културните и традиционните ценности в никакъв случай не следва да се използват като извинение за практикуване на генитално осакатяване върху деца, млади момичета и жени;

З. като има предвид, че защитата на правата на детето е залегнала в много от държавите членки и в европейските и международните споразумения и законодателство, и като има предвид, че никакво насилие срещу жените като цяло, включително срещу млади момичета, не може да бъде оправдано с оглед на спазването на културни традиции или различни видове церемонии по посвещаване;

И. като има предвид, че предотвратяването на гениталното осакатяване на жени е международно задължение в областта на правата на човека за всяка държава членка съгласно Обща препоръка № 14 на Комитета на ООН за премахване на дискриминацията по отношение на жените относно гениталното осакатяване на жени и Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления, която признава гениталното осакатяване на жени като форма на насилие, основано на пола, по отношение на което, наред с останалото, следва да бъдат установени минимални стандарти за защита;

---

([1]) Член 1 от Декларацията на ООН за премахване на насилието срещу жени, приета на 20 декември 1993 г. (A/RES/48/104); точка 113 от Пекинската платформа за действие на ООН от 1995 г.

([2]) Европейски институт за равенство между половете (EIGE), Гениталното осакатяване на жени в Европейския съюз и Хърватия, 2013.

([3]) Принос на ВКБООН към консултацията на Европейската комисия относно гениталното осакатяване на жени, практикувано в ЕС, 2013 г.

([4]) Waris, D. и Milborn, C., Desert Children, Virago, UK, (Деца от пустинята, Вираго, Обединеното кралство), 2005 г.

**Четвъртък, 6 февруари 2014 г.**

1. Приветства съобщението на Комисията, озаглавено „Мерки за премахването на гениталното осакатяване на жени“, с което тя се ангажира да използва финансиране от ЕС за предотвратяване на гениталното осакатяване на жени и за подобряване на подкрепата за жертвите, включително защита на жените, изложени на риск съгласно правилата на ЕС в областта на убежището, и заедно с Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да засили международния диалог и да насърчи изследвания с оглед на ясното определяне на жените и момичетата, изложени на риск;

2. Приветства ангажимента на Комисията за улесняване на обмена на опит и добри практики относно въпросите на гениталното осакатяване на жени между държавите членки, НПО и експерти и подчертава, че е необходимо да продължи включването на гражданското общество, включително от трети държави, не само в кампаниите за повишаване на осведомеността, но също и в разработването на образователни материали и обучение;

3. Изтъква, че международните и европейските институции и институциите на държавите членки играят жизненоважна роля в предотвратяването на гениталното осакатяване на жени, защитата на жените и момичетата и идентифицирането на жертвите, както и в предприемането на мерки за забрана на насилието, основавано на пола, включително гениталното осакатяване на жени, и приветства ангажимента на ЕС да продължи да предприема действия за насърчаване на премахването на гениталното осакатяване на жени в държави, където то се практикува;

4. Отново отправя призива си към Комисията да представи незабавно предложение за законодателен акт на ЕС за установяване на превантивни мерки срещу всички форми на насилие срещу жени (включително гениталното осакатяване на жени) и, както е посочено в Стокхолмската програма, за цялостна стратегия на ЕС в тази област, включително по-нататъшни структурирани съвместни планове за действие за прекратяване на гениталното осакатяване на жени в ЕС;

5. Подчертава необходимостта Комисията и ЕСВД да приемат твърда позиция спрямо трети държави, които не осъждат гениталното осакатяване на жени;

6. Призовава Комисията да използва хармонизиран подход към събирането на данни относно гениталното осакатяване на жени и призовава Европейския институт за равенство между половете да включи демографи и статистици в разработването на обща методология и указания, които трябва да бъдат изготвени от тях в съответствие със съобщението, за да се гарантира възможност за сравнение между отделните държави членки;

7. Отново призовава държавите членки да използват съществуващите механизми, по-специално Директива 2012/29/ЕС, включително обучение на специалисти за защита на жените и момичетата, и да осъществяват наказателно преследване и наказване на всяко постоянно пребиваващо лице, което е извършило престъплението генитално осакатяване на жени, дори ако то е било извършено извън територията на съответната държава членка, и затова призовава принципът на екстериториалност да бъде включен в разпоредбите на наказателното право на всички държави членки, така че престъплението да е наказуемо в еднаква степен във всичките 28 държави членки;

8. Призовава ЕС и държавите членки, които все още не са ратифицирали Истанбулската конвенция на Съвета на Европа относно предотвратяването и борбата с насилието срещу жените, да направят това без отлагане, така че ангажиментът на ЕС да бъде в съответствие с международните стандарти, насърчаващи цялостен и интегриран подход към насилието срещу жените и гениталното осакатяване на жени;

9. Призовава Комисията да определи 2016 г. за Европейска година за прекратяване на насилието срещу жени и момичета;

10. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, Съвета на Европа, на генералния секретар на ООН, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.